

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 november 2011

om ingående av ett monetärt avtal mellan Europeiska unionen, på Europeiska unionens vägnar, och Furstendömet Monaco

(2012/C 23/07)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets beslut om ordning för omförhandlingen av det monetära avtalet mellan Republiken Frankrikes regering, på Europeiska gemenskapens vägnar, och Furstendömet Monacos regering ⁽¹⁾, särskilt artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 december 2001 ingicks det monetära avtalet mellan Republiken Frankrikes regering, på Europeiska gemenskapens vägnar, och Furstendömet Monacos regering ⁽²⁾ (nedan kallat *avtalet*).
- (2) I sina slutsatser av den 10 februari 2009 uppmanade rådet kommissionen att se över hur de nuvarande monetära avtalen fungerar och att överväga möjliga höjningar av taken för utgivning av mynt.
- (3) I sitt meddelande om hur de monetära avtalen med furstendömet Monaco (nedan kallat *Monaco*), San Marino och Vatikanstaten fungerar drog kommissionen slutsatsen att avtalet i sin nuvarande form behöver ändras, för att få ett mer konsekvent förhållningssätt i förbindelserna mellan unionen och de länder som undertecknat ett monetärt avtal.
- (4) Efter rådets beslut av den 25 februari 2011, särskilt artikel 4 i detta, omförhandlades avtalet med Monaco med tillfredsställande resultat av Frankrike och kommissionen på unionens vägnar. Europeiska centralbanken (ECB) deltog fullt ut i förhandlingarna och gav sitt samtycke i frågor som ligger inom dess kompetensområde.

(5) Kommissionen överlämnade utkastet till omförhandlat avtal till Ekonomiska och finansiella kommittén (EFK) för yttrande.

(6) Varken ECB eller EFK anser att avtalet bör föreläggas rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och furstendömet Monaco godkänns härmed.

Avtalstexten återfinns i bilaga 1.

Artikel 2

Vice ordföranden med ansvar för ekonomiska och monetära frågor samt euron bemyndigas härmed att underteckna avtalet med bindande verkan för Europeiska unionen.

Artikel 3

Avtalet ska träda i kraft den 1 december 2011. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den 28 november 2011.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2011.

På kommissionens vägnar
Olli REHN
Vice ordförande

⁽¹⁾ EUT L 81, 29.3.2011, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 59.

BILAGA

**MONETÄRT AVTAL
mellan Europeiska unionen och Furstendömet Monaco**

Europeiska unionen företrädd av Republiken Frankrike och Europeiska kommissionen,

och

FURSTENDÖMET MONACO

som beaktar följande:

- (1) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 ersatte euron den 1 januari 1999 den gällande valutan i de enskilda medlemsstater som deltog i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen, däribland Frankrike.
- (2) Bilateral avtal mellan Frankrike och Furstendömet Monaco på valuta- och bankområdet existerade redan innan euron infördes, bland annat konventionen mellan Frankrike och Monaco om valutakontroller av den 14 april 1945 och grannavtalet av den 18 maj 1963.
- (3) Furstendömet Monaco har haft tillstånd att använda euron som officiell valuta sedan den 1 januari 1999 i enlighet med rådets beslut av den 31 december 1998 ⁽¹⁾.
- (4) Europeiska unionen, företrädd av Republiken Frankrike, har tillsammans med kommissionen och ECB ingått ett monetärt avtal med Furstendömet Monaco den 24 december 2001. Grannavtalet mellan Republiken Frankrike och Furstendömet Monaco uppdaterades i enlighet därmed.
- (5) Enligt gällande monetära avtal har Furstendömet Monaco rätt att även framledes använda euron som officiell valuta och göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel. De EU-bestämmelser som förtecknas i bilagan till detta avtal är tillämpliga på dess territorium på de villkor som föreskrivs i avtalet.
- (6) Furstendömet Monaco bör se till att gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro är tillämpliga i Furstendömet Monaco. Sedlar och mynt i euro bör på ett lämpligt sätt skyddas mot förfalskning. Det är viktigt att Furstendömet Monaco vidtar alla nödvändiga åtgärder för att förhindra förfalskning och samarbetar med kommissionen, ECB, Frankrike och Europol i denna fråga.
- (7) Detta monetära avtal får inte ge kreditinstitut eller, i förekommande fall, andra finansinstitut på Furstendömet Monacos territorium någon fri etableringsrätt eller rätt att fritt tillhandahålla tjänster i Europeiska unionen. Det ger inga rättigheter till kreditinstitut eller, i förekommande fall, till andra finansinstitut på Europeiska unionens territorium, i fråga om etablering och fritt tillhandahållande av tjänster Furstendömet Monaco.
- (8) ECB eller de nationella centralbankerna är på intet sätt skyldiga att enligt detta avtal inkludera Furstendömet Monacos finansiella instrument i förteckningen/arna över de värdepapper som omfattas av det Europeiska centralbankssystemets valutapolitik.
- (9) Furstendömet Monaco har inom sitt territorium investmentbolag som förvaltar tillgångar för tredjeparts räkning eller utför transaktioner som enbart omfattas av monegaskisk lag utan att det påverkar de skyldigheter som avses i punkt 6 i artikel 11. Dessa företag har inte rätt att få tillgång till betalnings- och avvecklingssystemen och systemet för leverans av värdepapper.
- (10) Med tanke på de historiska banden mellan Frankrike och Furstendömet Monaco och de principer som fastställs i det monetära avtalet av den 24 december 2001 åtar sig Europeiska unionen och Furstendömet Monaco att lojalt samarbeta för att detta avtal ska få önskad effekt.

⁽¹⁾ EGT L 30, 4.2.1999, s. 31.

- (11) En gemensam kommitté med företrädare för Furstendömet Monaco, Republiken Frankrike, Europeiska kommissionen och ECB har inrättats för att granska tillämpningen av detta avtal och besluta, på de villkor som fastställs i artikel 3, det årliga taket för utgivning av euromynt, bedöma lämpligheten av minimiandelen mynt som ska utges till ett nominellt värde samt de åtgärder som vidtagits av Furstendömet Monaco för att genomföra lämplig EU-lagstiftning.
- (12) EU-domstolen ska lösa tvister mellan parterna till följd av att skyldigheter inte uppfyllts eller av åsidosättande av en bestämmelse i detta avtal och för vilka en överenskommelse inte kunde ha ingåtts på förhand mellan parterna.

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

Furstendömet Monaco har rätt att använda euron som officiell valuta enligt förordningarna (EG) nr 1103/97 och (EG) nr 974/98. Furstendömet Monaco ska ha rätt att göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Artikel 2

Furstendömet Monaco får inte ge ut sedlar eller mynt om inte villkoren för ett sådant utgivande har överenskommit Europeiska unionen. Villkoren för att från och med den 1 januari 2011 ge ut mynt i euro fastställs i nedanstående artiklar.

Artikel 3

1. Det årliga taket, uttryckt i värde, för utgivning av euromynt av Furstendömet Monaco omfattar

en fast del, där ursprungsbeloppet för 2011 uppgår till 2 340 000 EUR,

en variabel del, som värdemässigt motsvarar den genomsnittliga utgivningen av euromynt per invånare i Republiken Frankrike under året $n-1$ multiplicerat med antalet invånare i Furstendömet Monaco.

Den gemensamma kommittén kan varje år revidera den fasta delen för att ta hänsyn till inflationen – på grundval av Frankrikes harmoniserad konsumentprisindex under året $n-1$ – och eventuella tendenser som på ett betydande sätt påverkar marknaden för euro-samlarmynt.

2. Furstendömet Monaco kan även ge ut ett särskilt minnesmynt och/eller samlarmynt i samband med särskilda händelser som är av betydelse för Monaco. Ifall en sådan särskild utgivning skulle leda till att den totala utgivning överstiger det tak som fastställs i punkt 1, beaktas värdet av denna utgivning när det gäller användningen av resterande andel av taket för förevärande år och/eller dras av från taket för nästkommande år.

Artikel 4

1. De euromynt som ges ut av Furstendömet Monaco ska vara identiska med euromynt som ges ut av de medlemsstater i Europeiska unionen som har infört euron, när det gäller nominellt värde, giltighet som lagliga betalningsmedel, tekniska och konstnärliga kännetecken på den gemensamma sidan och de gemensamma konstnärliga kännetecknen på den nationella sidan.

2. Furstendömet Monaco ska på förhand informera kommissionen om förslag till nationell sida på euromynt och kommissionen ska kontrollera att de överensstämmer med Europeiska unionens regler.

Artikel 5

Frankrike ska ställa Hôtel de la Monnaie i Paris till Furstendömet Monacos förfogande för prägning av furstendömetets mynt i enlighet med artikel 18 i grannavtalet mellan Frankrike och Furstendömet Monaco av den 18 maj 1963.

Artikel 6

1. Den mängd euromynt som Furstendömet Monaco ger ut ska läggas till den mängd euromynt som ges ut av Frankrike för ECB:s godkännande av den sammanlagda omfattningen av Frankrikes prägning av mynt, i enlighet med artikel 128.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Furstendömet Monaco ska senast den 1 september varje år underrätta Frankrike om den mängd euromynt och det nominella värdet därav som Monaco avser att utge under det kommande året. Furstendömet Monaco ska även meddela kommissionen de föreslagna villkoren för utgivning av dessa mynt.

3. Furstendömet Monaco ska meddela de uppgifter som avses i punkt 2 för 2011 vid undertecknandet av detta avtal.

4. Utan att det påverkar utgivningen av samlarmynt ska Furstendömet Monaco omsätta till nominellt värde minst 80 % av de euromynt som ges ut varje år. Den gemensamma kommittén ska vart femte år bedöma lämpligheten av minimiandelen mynt som ska ges ut till ett nominellt värde och kan besluta att ändra den.

Artikel 7

1. Furstendömet Monaco får ge ut samlarmynt i euro. Dessa inkluderas i det årliga tak som avses i artikel 3. Furstendömet Monacos utgivning av samlarmynt i euro ska ske enligt Europeiska unionens riktlinjer för de samlarmynt, som bland annat föreskriver att dessa mynt ska ha tekniska och konstnärliga kännetecken och valörer som gör det möjligt att skilja sådana mynt från de mynt som ska sättas i omlopp.

2. De samlarmynt som ges ut av Furstendömet Monaco ska inte vara lagliga betalningsmedel i Europeiska unionen.

Artikel 8

Furstendömet Monaco ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra förfalskning och samarbeta med kommissionen, ECB, Frankrike och Europol i denna fråga.

Artikel 9

Furstendömet Monaco åtar sig följande:

- a) Att tillämpa de rättsakter och de EU-bestämmelser som förtecknas i bilaga A och som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 11.2 och direkt tillämpas av Frankrike eller de bestämmelser som Frankrike antagit för att införliva dessa rättsakter eller dessa bestämmelser i enlighet med artiklarna 11.2 och 11.3;
- b) Vidta åtgärder som är likvärdiga med de rättsakter eller de EU-bestämmelser som förtecknas i bilaga B som tillämpas direkt av medlemsstaterna eller som medlemsstaterna införlivar i enlighet med artiklarna 11.4–11.6 inom följande områden:
 - Bank- och finanslagstiftning och förhindrande av penningtvätt inom de områden och på de villkor som föreskrivs i artikel 11.
 - Förhindrande av bedrägeri och förfalskning av kontanta och icke-kontanta betalningsmedel, medaljer och symboliska mynt.
- c) Att på Monacos territorium direkt tillämpa de rättsakter och de EU-bestämmelser som gäller för eurosedlar och euromynt samt de åtgärder som är nödvändiga för att använda euron som gemensam valuta i enlighet med artikel 133 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, såvida inte annat uttryckligen föreskrivs i detta avtal. Kommissionen ska via den gemensamma kommittén hålla de monegaskiska myndigheterna underrättade om vilka rättsakter och bestämmelser som berörs.

Artikel 10

1. Kreditinstitut och i förekommande fall övriga finansinstitut som godkänts för verksamhet inom Furstendömet Monacos territorium får på de villkor som fastställs i artikel 11 delta i Europeiska unionens system för överföringar mellan banker och betalning och överföring av värdepapper på samma villkor som kreditinstituten och vid behov övriga finansinstitut som är belägna inom Frankrikes territorium, under förutsättning att de uppfyller de villkor som fastställts för tillgång till dessa system.
2. Kreditinstitut och i förekommande fall övriga finansinstitut inom Furstendömet Monacos territorium ska enligt de villkor som fastställts i artikel 11 omfattas av samma bestämmelser om Banque de Frances genomförande av de regler som har fastställts av ECB rörande penningpolitikens instrument och förfaranden som gäller för kreditinstitut och vid behov övriga finansinstitut inom Frankrikes territorium.

Artikel 11

1. De rättsakter som antagits av rådet med tillämpning av fjärde stycket i artikel 129 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i förening med artiklarna 5.4, 19.1 eller 34.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *stadgan*), av ECB med tillämpning av de ovan nämnda rättsakter som antagits av rådet eller med tillämpning av artiklarna 5, 16, 18, 19, 20, 22 eller artikel 34.3 i stadgan, eller av Banque de France för genomförandet av de rättsakter som antagits av ECB, ska vara tillämpliga på Furstendömet Monacos territorium. Detsamma gäller eventuella ändringar av dessa rättsakter.

2. Furstendömet Monaco ska tillämpa de regler som Frankrike antagit för att införliva de unionsrättsakter om kreditinstitutens verksamhet och kontrollen av dessa samt om förhindrande av systemrisk i betalningssystemen och i systemen för överföringar av betalningar och värdepapper som återfinns i bilaga A. I detta syfte skall Furstendömet Monaco i första hand tillämpa bestämmelserna i den franska lagstiftningen om penningmarknaden och finansmarknaden angående kreditinstitutens verksamhet och kontrollen av dessa samt de lagtexter som antagits för att de ska tillämpas i enlighet med vad som föreskrivits i avtalet mellan Frankrike och Monaco om valuta-kontroll av den 14 april 1945 och genom skriftväxlingarna mellan Republiken Frankrikes regering och Furstendömet Monacos regering av den 18 maj 1963, den 10 maj 2001, de 8 november 2005 och den 20 oktober 2010 angående banklagstiftningen och, i andra hand, bestämmelserna i den franska lagstiftningen om penningmarknaden och finansmarknaden om förhindrande av systemrisk i betalningssystemen och i systemen för överföringar av betalningar och värdepapper.

3. Förteckningen i bilaga A ska ändras av kommissionen varje gång de berörda texterna ändras och varje gång en ny text antas, med beaktande av datum för ikraftträdande och införlivande i nationell lagstiftning av texterna. De rättsakter och bestämmelser som förtecknas i bilaga A ska tillämpas av Furstendömet Monaco så snart de införlivats i fransk lagstiftning i enlighet med bestämmelserna i punkt 2. Vid varje ändring ska den uppdaterade förteckningen offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT).

4. Furstendömet Monaco ska vidta åtgärder som är likvärdiga med dem som medlemsstaterna vidtar vid tillämpningen av de unionsrättsakter som är nödvändiga för genomförandet av detta avtal och som förtecknas i bilaga B. Den gemensamma kommitté som avses i artikel 13 ska granska likvärdigheten mellan de åtgärder som vidtagits av Monaco respektive av medlemsstaterna vid tillämpningen av ovannämnda unionsrättsakter enligt ett förfarande som ska fastställas av kommittén.

5. Utan att det påverkar det förfarande som föreskrivs i punkt 9 i denna artikel ska förteckningen i bilaga B ändras genom beslut av den gemensamma kommittén. Därför ska kommissionen, så snart den utarbetar en ny lagstiftning på ett område som omfattas av det aktuella avtalet och den anser att denna lagstiftning bör införas i förteckningen i bilaga B, informera Furstendömet Monaco om detta. Furstendömet Monaco ska under de olika etapperna av lagstiftningsförfarandet erhålla

kopior av de dokument som Europeiska unionens institutioner och organ utarbetar. Kommissionen ska offentliggöra ändringarna i bilaga B i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den gemensamma kommittén ska även fastställa lämpliga och rimliga tidsfrister för Furstendömet Monacos genomförande av de nya rättsakter och de bestämmelser som införts i bilaga B.

6. Furstendömet Monaco ska vidta åtgärder som är likvärdiga med de unionsdirektiv som förtecknas i bilaga B om bekämpande av penningtvätt, enligt de rekommendationer som utfärdats av den internationella arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt (FATF). Den gemensamma kommittén beslutar från fall till fall om vilka EU-bestämmelser om bekämpande av penningtvätt som ska föras upp i bilaga B. Furstendömet Monacos finansunderrättelseenhet och medlemsstaterna finansunderrättelseenheter har ett aktivt samarbete för att bekämpa penningtvätt.

7. Kreditinstitut och vid behov andra finansinstitut samt andra uppgiftslämnare på Furstendömet Monacos territorium ska vara underkastade de påföljder och disciplinära förfaranden som tillämpas vid överträdelse av de rättsakter som anges i föregående punkter. Furstendömet Monaco ska se till att påföljderna verkställs av behöriga myndigheter i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

8. De rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel träder i kraft i Furstendömet Monaco samma dag som i Europeiska unionen beträffande dem som offentliggörs i EUT och samma dag som i Frankrike beträffande dem som offentliggörs i *Republiken Frankrikes officiella tidning* (nedan kallad JORF). Rättsakter med allmän räckvidd som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte offentliggörs i EUT eller i JORF träder i kraft från och med det att de har meddelats de monegaskiska myndigheterna. Individuella rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska vara tillämpliga från och med det att de har meddelats sin mottagare.

9. Furstendömet Monaco åtar sig att före ett godkännande av investeringsföretag som önskar etablera sig på Furstendömet Monacos territorium och som kommer att erbjuda andra investeringstjänster än förvaltning av tillgångar för tredjeparts räkning eller transaktionstjänster, och utan att det påverkar de skyldigheter som avses i punkt 6 i denna artikel, vidta åtgärder som är likvärdiga med dem i de gällande EU-rättsakter som reglerar dessa tjänster. Med avvikelse från det förfarande som anges i punkt 5 i denna artikel ska kommissionen då införa dessa EU-rättsakter i bilaga B.

Artikel 12

1. EU-domstolen är den rättsinstans som har exklusiv befogenhet att avgöra alla eventuella tvister mellan parterna till följd av att en skyldighet i detta avtal inte fullgjorts eller åsidosatt-

tande av en bestämmelse i detta avtal och som inte har kunnat lösas i den gemensamma kommittén. Parterna ska vinnlägga sig om att göra upp i godo i den gemensamma kommittén.

2. Om parterna inte lyckas göra upp i godo i gemensamma kommittén ska Europeiska unionen agera på rekommendation av kommissionen efter yttrande från Frankrike och ECB när det gäller frågor som omfattas av dess kompetens. Furstendömet Monaco kan, efter förhandsgranskning i gemensamma kommittén, också vända sig till EU-domstolen om det förefaller som om den andra parten inte fullgjort sin skyldighet eller åsidosatt en bestämmelse i detta avtal. Domstolens dom ska vara bindande för parterna, som ska vidta de åtgärder som krävs för att efterleva domen inom en tidsfrist som fastställs i domen.

3. Om Europeiska unionen eller Furstendömet Monaco inte vidtar de åtgärder som krävs för att efterleva domen inom tidsfristen, får den andra parten omedelbart säga upp avtalet.

4. Alla frågor som rör giltigheten av de beslut i EU:s institutioner eller organ som har fattats med tillämpning av detta avtal omfattas av EU-domstolens exklusiva behörighet. I synnerhet kan varje fysisk eller juridisk person med hemvist på Furstendömet Monacos territorium använda sig av de möjligheter till överklagande som finns för fysiska och juridiska personer som är bosatta respektive etablerade på Frankrikes territorium när det gäller rättsakter, oberoende av deras form eller typ.

Artikel 13

1. Den gemensamma kommittén ska bestå av företrädare för Furstendömet Monaco och Europeiska unionen. Kommittén ska ha åsikts- och informationsutbyte och anta de beslut som avses i artiklarna 3, 6 och 11. Den ska granska de åtgärder som vidtagits av Furstendömet Monaco och vinnlägga sig om att lösa de eventuella tvister som hänför sig tillämpningen av detta avtal. Den ska själv anta sin arbetsordning.

2. EU:s delegation ska bestå av Republiken Frankrike, som är ordförande, Europeiska kommissionen och Europeiska Centralbanken. EU:s delegation antar bestämmelser och förfaranden med konsensus.

3. Den monegaskiska delegationen ska bestå av företrädare som utsetts av statsministern (Ministre d'Etat) och ledas av le Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie eller en företrädare.

4. Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst en gång per år och vid varje tillfälle som en av dess medlemmar anser det vara nödvändigt för att kommittén ska kunna fullgöra sitt uppdrag enligt detta avtal, i synnerhet vad gäller ändringar i EU-, fransk eller monegaskisk lagstiftning. Ordförandeskapet är

på årsbasis och alternerar mellan ordföranden för EU:s delegation och ordföranden för den monegaskiska delegationen. Gemensamma kommittén ska fatta beslut enhälligt.

5. Den gemensamma kommitténs sekretariat består av två personer som utses dels av ordföranden för den monegaskiska delegationen, dels av ordföranden för EU-delegationen. Sekretariatet deltar i kommitténs möten.

Artikel 14

Var och en av parterna kan säga upp detta avtal med ett års uppsägningstid.

Artikel 15

Detta avtal är utformat på franska och kan vid behov översättas till andra EU-språk. Enbart den franska versionen är giltig.

Artikel 16

Detta avtal träder i kraft den 1 december 2011.

Artikel 17

Det monetära avtalet av den 24 december 2001 upphör att gälla det datum då detta avtal träder i kraft. Hänvisningarna till avtalet av den 24 december 2001 ska förstås som hänvisningar till detta avtal.

Utfärdat i Bryssel den 29 november 2011 i tre original på franska.

På Europeiska unionens vägnar

Olli REHN
Vice ordförande

François BAROIN
*Ekonomi-, finans- och industri-
minister i Republiken Frankrike*

På Furstendömet Monacos vägnar

Michel ROGER
Minister utan portfölj

BILAGA A

Bank- och finansbestämmelser

Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut, EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG av den 27 september 2001 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG och 86/635/EEG med avseende på värderingsreglerna för årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag samt i banker och andra finansiella institut, EGT L 283, 27.10.2001, s. 28.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag, EUT L 178, 17.7.2003, s. 16.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, EUT L 224, 16.8.2006, s. 1.

Rådets direktiv 89/117/EEG av den 13 februari 1989 om skyldigheter angående offentliggörande av årsredovisningshandlingar för i en medlemsstat inrättade filialer till kreditinstitut och finansiella institut med huvudkontor i en annan, EGT L 44, 16.2.1989, s. 40.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning), EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/23/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut, vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 76, 19.3.2008, s. 54.

Kommissionens direktiv 2009/27/EG av den 7 april 2009 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG i fråga om tekniska bestämmelser om riskhantering, EUT L 94, 8.4.2009, s. 97.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, EUT L 302, 17.11.2009, s. 97.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik, EUT L 329, 14.12.2010, s. 3.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar, EUT L 135, 31.5.1994, s. 5.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG och 93/6/EEG samt Europaparlamentets samt direktiven 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG och 2002/87/EG i syfte att skapa en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster, EUT L 79, 24.3.2005, s. 9.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och utbetalningsfristen, EUT L 68, 13.3.2009, s. 3.

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/44/EG av den 6 maj 2009 om ändring av direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper och direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet, vad gäller sammanlänkade system och kreditfordringar, EUT L 146, 10.6.2009, s. 37.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EG av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), med undantag för kapitlen III och IV, EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

ändrat genom:

Kommissionens direktiv 2007/18/EG av den 27 mars 2007 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG när det gäller uteslutande från eller införande i dess tillämpningsområde av vissa institut och behandling av exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker, EUT L 87, 28.3.2007, s. 9.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av rådets direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn, EUT L 247, 21.9.2007, s. 1.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG, EUT L 319, 5.12.2007, s. 1, beträffande bestämmelserna i kapitlen I och II i direktiv 2007/64/EG, s. 1.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/24/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 81, 20.3.2008, s. 38.

Kommissionens direktiv 2009/83/EG av den 27 juli 2009 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG i fråga om tekniska bestämmelser om riskhantering, EUT L 196, 28.7.2009, s. 14.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, EUT L 267, 10.10.2009, s. 7, med undantag för kapitel III i direktiv 2009/110/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, EUT L 302, 17.11.2009, s. 97.

Kommissionens direktiv 2010/16/EU av den 9 mars 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG avseende undantagande av en viss institution från direktivets tillämpningsområde, EUT L 60, 10.3.2010, s. 15.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik, EUT L 329, 14.12.2010, s. 3.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut, EUT L 125, 5.5.2001, s. 15.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002, om ställande av finansiell säkerhet, EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/44/EG av den 6 maj 2009 om ändring av direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper och direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet, vad gäller sammanlänkade system och kreditfordringar, EUT L 146, 10.6.2009, s. 37.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG och 93/6/EEG samt Europaparlamentets samt direktiven 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG och 2002/87/EG i syfte att skapa en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster, EUT L 79, 24.3.2005, s. 9.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/25/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 81, 20.3.2008, s. 40.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG: för bestämmelser gällande kreditinstitut med undantag för artiklarna 15 och 31–33 samt kapitel III, EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004), EUT L 45, 16.2.2005, s. 18.

ändrad genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/31/EG av den 5 april 2006 om ändring av direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument i fråga om vissa tidsfrister, EUT L 114, 27.4.2006, s. 60.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av rådets direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn, EUT L 247, 21.9.2007, s. 1.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/10/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument, vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 76, 19.3.2008, s. 33.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

kompletterad av:

Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet, EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet, EUT L 241, 2.9.2006, s. 26.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, EUT L 267, 10.10.2009, s. 7, med undantag för kapitel III i direktiv 2009/110/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt om upphävande av direktiv 97/5/EG: beträffande bestämmelserna i kapitlen I och II i direktiv 2007/64/EG, EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007), EUT L 187, 18.7.2009, s. 5.

ändrad genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, EUT L 302, 17.11.2009, s. 97.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

BILAGA B

Förebyggande av pengatvätt

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

ändrat genom:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt om upphävande av direktiv 97/5/EG, EUT L 319, 5.12.2007, s. 1, beträffande bestämmelserna i kapitlen I och II i direktiv 2007/64/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/20/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter, EUT L 76, 19.3.2008, s. 46.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, EUT L 267, 10.10.2009, s. 7, med undantag för kapitel III i direktiv 2009/110/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

ändrat genom:

Kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av "person i politiskt utsatt ställning", samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning, EUT L 214, 4.8.2006, s. 29.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel, EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen, EUT L 309, 25.11.2005, s. 9.

Förhindrande av bedrägeri och förfälskningar

Rådets rambeslut 2001/413/RIF av den 28 maj 2001 om bekämpning av bedrägeri och förfälskning som rör andra betalningsmedel än kontanter, EGT L 149, 2.6.2001, s. 1.

Rådets förordning (EG) nr 2182/2004 av den 6 december 2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt, EUT L 373, 21.12.2004, s. 1.

ändrad genom:

Rådets förordning (EG) nr 46/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 2182/2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt, EUT L 17, 22.1.2009, s. 5.

Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning, EGT L 181, 4.7.2001, s. 6.

ändrad genom:

Rådets förordning (EG) nr 44/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning, EUT L 17, 22.1.2009, s. 1.

Rådets rambeslut 2000/383/RIF av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder, EUT L 140, 14.6.2000, s. 1.

ändrat genom:

Rådets rambeslut 2001/888/RIF av den 6 december 2001 om ändring av rådets rambeslut 2000/383/RIF om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder, EGT L 329, 14.12.2001, s. 3.

Rådets beslut 2001/887/RIF av den 6 december 2001 om skydd av euron mot förfalskning, EGT L 329, 14.12.2001, s. 1.

Rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol), EUT L 121, 15.5.2009, s. 37.

Rådets beslut 2001/923/EG av den 17 december 2001 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet), EGT L 339, 21.12.2001, s. 50.

ändrat genom:

Rådets beslut 2006/75/EG av den 30 januari 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet), EUT L 36, 8.2.2006, s. 40.

Rådets beslut 2006/849/EG av den 20 november 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet), EUT L 330, 28.11.2006, s. 28.

Bank- och finanslagstiftning

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare, EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.
